

Luke 7

ASVh with Comments

Summary. This chapter deals with the Lord Jesus' authority on earth to forgive sins, heal, and raise the dead by His word. Also, in this chapter, the Lord Jesus confirms that He is indeed the Messiah to come, as promised by the Old Testament prophets. **Luke 7:1-10.** The Lord Jesus heals a centurion's servant by saying a word, and He commands the faith of this centurion to the multitude following Him.

บทสรุป ในบทนี้เกี่ยวข้องกับสิทธิอำนาจของพระเยซูบนโลกในการให้อภัยในบาป รักษา และปลุกผู้ตายให้ฟื้นโดยพระคำของพระองค์ ด้วยกัน ในบทนี้พระเยซูได้ยืนยันว่าโดยจริงแล้วพระองค์คือพระเมสสิยาห์ที่ได้มาตามพระสัญญาโดยผู้พยากรณ์แห่งภาคพันธสัญญาเดิม **ลูกา 7:1-10** พระเยซูรักษาคนรับใช้ของนายร้อยโดยพระคำพูดและพระเจ้าชมเชยความเชื่อของนายร้อยผู้นี้แก่ฝูงชนที่ได้ติดตามพระองค์

Luke 7:11-15. The Lord Jesus shows His authority over the seen and unseen world by raising the son of a widow by His word, "arise." The Lord sees the sorrowful heart of this widow and shows compassion toward her weeping heart. **Luke 7:18-35.** The Lord Jesus receives the messengers coming from John the Baptist and confirms to them and the surrounding multitude that He is indeed the Messiah to come, as prophesied by the Old Testament prophets. He also confirms to the multitudes that John the Baptist is the messenger of the Lord.

ลูกา 7:11-15 พระเยซูแสดงสิทธิอำนาจของพระองค์เหนือโลกที่เห็นได้และไม่เห็นได้และปลุกบุตรชายของหญิงม่ายให้ฟื้นโดยพระคำของพระองค์ "ลุกขึ้น" พระเจ้าได้เห็นใจที่เศร้าโศกของหญิงม่ายคนนี้ และพระองค์ได้แสดงความสงสารต่อหัวใจที่เศร้าโศกของเธอ **ลูกา 7:18-35**

พระเยซูต้อนรับผู้ส่งข่าวของยอห์นผู้ให้บัพติศมาและยืนยันแก่พวกเขาและฝูงชนรอบๆว่าแท้จริงแล้วพระองค์คือพระเมสสิยาห์ที่ได้มาซึ่งได้ให้คำทำนายไว้โดยผู้พยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม ด้วยกัน พระองค์ได้ยืนยันแก่ฝูงชนว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาคือผู้ส่งข่าวของพระเจ้า

Luke 7:36-50. The Lord forgives a sinful woman by His word because of her deep love from her heart toward the Lord. This woman has worshiped the Lord when she has anointed His head with oil, and she has humbled herself and has paid respect to the Lord when she has anointed His feet with anointment. The Lord knows the inner thoughts of people's hearts, and He gives the parable of the moneylender and the two debtors to show that the Father has sent His beloved Son to pay our debts.

ลูกา 7:36-50 พระเจ้าให้อภัยในบาปของหญิงบาปนี้โดยพระคำของพระองค์เพราะความรักจากส่วนลึกของใจของเธอต่อพระเจ้า ผู้หญิงคนนี้ได้บูชาพระเจ้าเมื่อเธอได้พรมศีรษะของพระองค์ด้วยน้ำมัน

และเธอก้มตัวของเธอลงและให้ความนับถือต่อพระเจ้าเมื่อเธอได้พรมน้ำมันลงที่พระบาทของพระองค์ พระเจ้ารู้ถึงส่วนในความคิดของใจของคน และพระองค์ให้คำอุปมาถึงเจ้าหนี้และผู้กู้ยืมสองคนได้แสดงถึงว่าพระบิดาได้ส่งพระบุตรสุดที่รักของพระองค์มาเพื่อจ่ายหนี้สินของเรา

¹ After **He** had ended all **His** sayings in the ears of the people, **He** went into Capernaum.

หลังจากที่ **พระองค์** จบคำกล่าวทั้งหมดของ **พระองค์** ยังหูของผู้ที่ฟัง **พระองค์** เข้าไปยังคาเปอร์นาอุม

Comments 7:1. For verses 1 to 10, see Matthew Comments 8:5-13. As shown in this verse, the entering into Capernaum took place after the Lord Jesus delivered the teachings on the level place in Luke chapter 6. If we read Matthew 8:1-13 and combine it with the information given in this verse, we can conclude that there is a gap of time and space between verses Matthew 8:4 and Matthew 8:5.

ความเห็น 7:1 สำหรับข้อ 1 ถึง 10 มองความเห็นในมัทธิว 8:5-13 ได้แสดงในข้อนี้

การเข้าคาเปอร์นาอุมเกิดขึ้นหลังจากที่พระเยซูเจ้าได้สอนยังที่ราบในลูกาบทที่ 6 ถ้าเราอ่านมัทธิว 8:1-13 และผสมมันกับรายละเอียดที่ได้ให้ในข้อนี้ เราสามารถสรุปได้ว่าในที่มีช่วงว่างของเวลาและสถานที่ระหว่างข้อเขียนของมัทธิว 8:4 และมัทธิว 8:5

² And a certain servant of a centurion, who was **valued** to him, was sick and at the point of death.

² และมีคนรับใช้ของนายทหารคนหนึ่ง เป็นผู้ที่เขาให้ความสำคัญมาก ได้ป่วยและใกล้ตาย

Comments 7:2. This centurion has heard the rumor about the beloved Son of God; he has heard about the mercy of the Lord through the beloved Son of God. The heart of this centurion has already sought mercy from the Lord according to the situation of his servant.

“Who was valued to him.” This portion of the verse shows the relationship between the master and his servant. When you have a good servant, you, as a master, will want to seek help for that servant according to your own power.

ความเห็น 7:2 นายร้อยคนนี้ได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

เขาได้ยินเกี่ยวกับพระเมตตาของพระเจ้าผ่านโดยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ใจของนายร้อยผู้นี้ได้เลาะหาเมตตาจากพระเจ้าเนื่องด้วยสภาพของทาสรับใช้ของเขา

“เป็นผู้ที่เขารักมาก” ในส่วนนี้ได้บอกชัดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายและทาสรับใช้ เมื่อเรามีทาสรับใช้ที่ดี

เราผู้นายร้อยจะมีความต้องการทำตามสภาพอำนาจที่เราได้เลาะหาความช่วยเหลือสำหรับทาสรับใช้นั้น

³ And when he heard about **Jesus**, he sent to **Him** elders of the Jews, **begging Him** that **He** would come and save his servant.

³ และเมื่อเขาได้ยินเกี่ยวกับ **พระเยซู** เขาได้ส่งผู้ใหญ่ของคนยิวมายัง **พระองค์** ให้ขอรับใช้ **พระองค์** เพื่อให้ **พระองค์** มาและช่วยคนรับใช้ของเขา

Comments 7:3. Matthew 8:5 says, “Now, He having entered into Capernaum, a centurion came to Him, begging Him,” and Matthew 8:8 says, “However answering, the centurion said.” Here, in verse 3, it says, “he sent to Him elders of the Jews,” and in verse 6, it says, “the centurion sent friends to Him.” From the Gospel of Matthew 8:5-10, it is understood that this centurion actually came in person and talked to the Lord. However, here in this gospel, the centurion never really meets the Lord Jesus in person to plead for mercy.

ความเห็น 7:3 มัทธิว 8:5 ได้บอกว่า “และเมื่อพระองค์เข้าคาเปอรนาอุม ที่นั่นนายร้อยได้มายังพระองค์ อ้อนวอนพระองค์” และมัทธิว 8:8 ได้บอกว่า

“และนายร้อยตอบและพูดว่า” ในที่นี้ในข้อที่ 3 มันได้บอกว่า “เขาส่งไปยังพระองค์ผู้อาวุโสของพวกยิว” และในข้อถัดมาบอกว่า “

นายร้อยส่งเพื่อนมายังพระองค์” จากพระหนังสือของมัทธิว 8:5-10 มันได้เข้าใจว่านายร้อยนี้โดยจริงแล้วมาด้วยตนเองและพูดกับพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม ในที่นี้ในพระหนังสือนี้นายร้อยไม่เคยได้พบกับพระเยซูด้วยตนเองเพื่ออ้อนวอนสำหรับพระเมตตา

Q: How should we combine the information about this centurion given in the Gospels of Matthew and Luke?

คำถาม เราจะผสมรายละเอียดได้อย่างไรเกี่ยวกับนายร้อยผู้ที่ได้เห็นพระหนังสือมัทธิวและลูกา?

A: Between these two gospels, there is no difference, just that one gospel has presented information before the time of the event, and another gospel has presented information after the time of the event. Non-overlap of time and information has been presented here. The centurion sent the elders begging for mercy, but after hearing the reply from the Lord, the centurion himself had the courage to come and meet with the Lord. This centurion was humble and saw himself as not worthy of asking the Lord for help if he would be the one to ask. Consider as well the time between the centurion talking with the elders and then the centurion himself traveling, and that in the midst of the way, he has received the answer that the Lord is coming, and then the centurion stops and waits. At that same time, the centurion sent word with his friends to go to the Lord on his behalf to show the Lord that he was not worthy to come. Still, with the mercy of the Lord, he would come and beg the Lord for mercy on his servant.

คำตอบ ระหว่างพระหนังสือทั้งสองในที่นี้ไม่มีความแตกต่าง

เพียงพระหนังสือเล่มหนึ่งได้ให้รายละเอียดของเวลาก่อนหน้าเหตุการณ์และพระหนังสืออีกเล่มได้ให้รายละเอียดของเวลาหลังจากเหตุการณ์

ไม่มีเวลาที่ทับซ้อนกันและรายละเอียดที่ได้ให้ในที่นี้ นายร้อยได้ส่งผู้อาวุโสเพื่ออ้อนวอนสำหรับพระเมตตา แต่หลังจากได้ยินคำตอบของพระเจ้า

นายร้อยตัวเขาเองมีกำลังใจเพื่อจะมาและพบกับพระเจ้า

นายร้อยคนนี้มีความถ่อมตัวและเห็นว่าตัวเองไม่มีค่าพอที่จะขอพระเจ้าเพื่อช่วยเหลือถ้าเขาเองเป็นคนขอรับใช้จำไว้ให้ดีด้วยว่า

ระหว่างเวลาที่นายร้อยพูดกับเหล่าผู้อาวุโสและแล้วตัวนายร้อยเองเดินทางและ ในระหว่างทาง

เขาได้รับคำตอบว่าพระเจ้ากำลังมาและนายร้อยได้หยุดและรอคอย

และในเวลาเดียวกันนายร้อยได้ส่งคำกับไปเพื่อนให้ไปยังพระเจ้าสำหรับตัวเขาเพื่อแสดงแก่พระเจ้าว่าตัวเขาเองนั้นไม่มีคำพอบที่จะมาแต่ด้วยพระเมตตาของพระเจ้าเขาจะมาและขออันนอนต่อพระเจ้าเพื่อพระเมตตาต่อทาสรับใช้ของเขา

⁴ And they, when they came to **Jesus**, begged Him earnestly, saying, he is worthy that **Thou should** do this for him;

⁴ และพวกเขา เมื่อพวกเขามายัง **พระเยซู** ได้ขออันนอน **พระองค์** อย่างจริงจัง กล่าวว่า เขามีคุณค่าพอบที่ **พระองค์ท่าน** ควรจะช่วยเหลือเขา

⁵ for he **loves** our nation, and he built the synagogue for us.

⁵ เพราะเขารักชนชาติของเรา และเขาเองช่วยเหลือเราสร้างธรรมศาลาของเรา

Comments 7:4-5. Remember as well who these people are who came to the beloved Son of God and made the petition. This centurion man has shown to humans as well that he is fair and just for the poor, so these people came begging for mercy for him. Many people have questions about this centurion, and yes, he is not a Jew, but in his humble heart, he has believed the things he has heard people say about the beloved Son of God, which is why he has asked them to come to beg the Lord. The same thing happens these days when people read the Bible and come to believe in the Son of God.

ความเห็น 7:4-5 จำให้ติดด้วยว่า ประชาชนเหล่านี้คือใครที่ได้มายังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและทำข้อร้องขอ

นายร้อยคนนี้ก็ได้แสดงแก่นมนุษย์ด้วยเช่นเดียวกันว่าเขานั้นไม่ลำเอียงและยุติธรรมต่อผู้ยากจน

ดังนั้นคนเหล่านี้จึงมาเพื่อขออันนอนขอพระเมตตาสำหรับเขา หลายคนได้มีคำถามเกี่ยวกับนายร้อยคนนี้ และใช้แล้ว เขาไม่ใช่คนยิว

แต่ใจที่ถ่อมตัวของเขากลับมาเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ท่านได้ยินคนพูดเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและนั่นคือทำไมท่านจึงขอพวกเขาให้มาขออันนอนต่อพระเจ้า เป็นเช่นเดียวกันในทุกวันนี้ ประชาชนได้อ่านพระคัมภีร์และมามีความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า

⁶ And **Jesus** went with them. And when **He** was now not far from the house, the centurion sent friends, saying to **Him, Lord**, trouble not **Thyself**; for I am not worthy that **Thou should** come under my roof;

⁶ และ **พระเยซู** ไปกับพวกเขา และเมื่อ **พระองค์** อยู่ไม่ไกลจากบ้าน นายทหารส่งเพื่อนมายัง **พระองค์** พูดต่อ **พระองค์** ว่า **พระองค์ท่าน** อย่าได้ลำบาก **พระองค์เอง** เพราะข้าพเจ้านั้นไม่มีคุณค่าพอบที่ **พระองค์ท่าน** ควรจะเข้ามาภายใต้หลังคาบ้านของข้าพเจ้า

Comments 7:6. “The centurion sent friends.” This story related to the centurion has shown a clear picture of this centurion. He has expressed his feelings among friends, and that is why when the friends came, they told the beloved Son of God what the centurion expressed himself. However, the Bible does not tell us directly what he talked about with his friends. From Matthew 8:8, it is understood that these sayings in Luke 7:6b-8 the centurion himself also repeats them directly to the Lord Jesus. Indeed, later on, the centurion himself met with the Lord and showed respect towards the beloved Son of God; each gospel tells us only a portion of the event that happened (See Matthew 8:7-8).

ความเห็น 7:6 “นายร้อยส่งเพื่อนไปยังพระองค์” เรื่องที่เกี่ยวกับนายร้อยนี้ได้มีแสดงอย่างชัดเจนถึงสภาพของนายร้อยคนนี้ ด้วยกัน

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าเขาพูดว่าอะไรกับเพื่อนๆ ในหมู่เพื่อนๆ เขาได้แสดงถึงความรู้สึกของเขาและนั่นคือทำไมเมื่อเพื่อนๆ ได้มา

พวกเขาบอกแก่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถึงสิ่งที่นายร้อยได้พูดถึงตัวของเขาเอง จากมัทธิว 8:8 มันเข้าใจได้ว่าการพูดเหล่านี้จากลูกา 7:6b-8 นั้นด้วยกันคือส่วนบอกซ้ำอีกโดยนายร้อยเองเมื่อพบกับพระเจ้าด้วยเช่นกัน จริงแล้ว ในภายหลัง

ตัวนายร้อยเองได้พบกับพระเจ้าและได้แสดงความเคารพต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ตามที่พระหนังสือแต่ละเล่มจะได้บอกเพียงบางส่วนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (มอชมัทธิ 8:7-8)

Q: Are we to understand that these words were repeated to the Lord by the centurion’s friends and by the centurion himself?

คำถาม เราควรจะเข้าใจถึงคำเหล่านี้ที่ได้มีพูดซ้ำต่อพระเจ้าโดยเหล่าเพื่อนของนายร้อยและโดยตัวของนายร้อยเองได้อย่างไร?

A: Think this way: you are telling your friends something, and when you meet another person, you will also repeat to that person the same things as you told your friends. We can notice from each gospel’s story that the events are given in portions, but when we combine all of them, we can have a complete picture of the entire story. In the Gospel of Matthew, the events presented in Luke 7:3-8 are skipped, and in the Gospel of

Luke, the events presented in Matthew 8:6-9 are skipped. In the Gospel of Matthew, the events of Luke 7:3-8 are summarized as “there came unto Him a centurion beseeching Him.” Therefore, it is understood that the events described in Matthew 8:6-9 took place after the events described in Luke 7:3-8.

คำตอบ คิดแบบนี้ เราบอกแก่เพื่อนของเราบางอย่าง และเมื่อเราพบกับคนนั้น

เราอีกด้วยกันจะบอกอีกแก่คนนั้นเช่นเดียวกันกับที่เราได้บอกแก่เพื่อนของเรา เราสามารถสังเกตได้จากเรื่องในพระหนังสือแต่ละเล่มว่า เหตุการณ์นั้นได้ให้เป็นเพียงบางส่วน แต่เมื่อเราสมทั้งหมดเข้าด้วยกัน เราสามารถมีภาพที่สมบูรณ์ของเรื่องทั้งสิ้น ในพระหนังสือของมัทธิว เหตุการณ์ที่ได้เสนอในลูกา 7:3-8 ได้ยกเว้นและในพระหนังสือของลูกา เหตุการณ์ที่ได้เสนอในมัทธิว 8:6-9 ได้ยกเว้น ในพระหนังสือของมัทธิว เหตุการณ์ของลูกา 7:3-8 นั้นสรุปได้ว่า “ได้มายังพระองค์นายร้อยที่ได้้อันวอนพระองค์” มันเข้าใจได้ว่าเหตุการณ์ที่ได้อธิบายในมัทธิว 8:6-9 ได้เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่ได้อธิบายไว้ในลูกา 7:3-8

⁷ therefore neither thought I myself worthy to come to **Thee**; but say a word, and let my servant be healed.

⁷ ด้วยเหตุนี้เช่นกันแม้ข้าพเจ้าเองไม่มีคุณค่าเพียงพอที่จะมายัง **พระองค์** แต่ขอให้กล่าวคำหนึ่ง และผู้รับใช้ของข้าพเจ้าจะหายดี

Comments 7:7. In this gospel, we are given the dialog between the centurion’s friends and the Lord. The first part of this verse is given only here in this gospel, which shows clearly why the centurion sent the elders and his friends first to meet the Lord.

See also Comments Matthew 8:8.

ความเห็น 7:7 ในพระหนังสือนี้ เราได้ข้อมูลระหว่างเพื่อนของนายร้อยและพระเจ้า ส่วนแรกของข้อนี้ได้มีให้เพียงในพระหนังสือนี้ นี้ได้แสดงอย่างชัดเจนว่าทำไมนายร้อยส่งเหล่าผู้อาวุโสและเพื่อนของท่านไปก่อนเพื่อพบพระเจ้า

ด้วยกันมองความเห็นมัทธิว 8:8

⁸ For I also am a man set under authority, having under **me** soldiers: and I say to this one, Go, and he goes; and to another, Come, and he comes; and to my servant, Do this, and he does.

⁸ เพราะข้าพเจ้าก็เป็นคนที่อยู่ใต้อำนาจ มีนายทหารอยู่ภายใต้ และข้าพเจ้าบอกคนนี้ ไป และเขาก็ไป และอีกคน มา และเขาก็มา และแก่คนรับใช้ของข้าพเจ้า ทำสิ่งนี้ และเขาก็ทำมัน

Comments 7:8. This verse clearly says that the centurion himself acknowledges the authority of the beloved Son of God. He believes that all things will obey by the Holy Word, and if the Holy Son of God says a word, his servant will be healed instantly; this is the faith everyone should consider.

ความเห็น 7:8 ในข้อนี้ได้บอกไว้ชัดว่าตัวนายร้อยเองได้ยอมรับถึงสิทธิอำนาจแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ท่านได้เชื่อว่าโดยพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ทุกอย่างเชื่อฟัง ถ้าพระบุตรอันศักดิ์สิทธิ์ได้พูด ทาสรับใช้ของท่านจะหายโรคในทันใด นี่คือการเชื่อที่ทุกคนควรคิดถึง

⁹ Then having heard these things, **Jesus** marveled at him, and turned and said to the multitude that followed **Him**, I tell you, not even in Israel, I have found such great faith.

⁹ และเมื่อ **พระเยซู** ได้ยินสิ่งเหล่านี้ **พระองค์** มีความประหลาดใจเกี่ยวกับเขา และหันกลับไปและพูดกับฝูงชนที่ติดตาม **พระองค์** เราบอกแก่ท่านว่า **เรา** ไม่ได้พบความเชื่ออันมาก ไม่ แม้แต่ในอิสราเอล

Comments 7:9. See Matthew Comments 8:10.

In this verse, it appears that the Lord addresses the multitudes after He hears the message given by the centurion’s friends. But in Matthew 8:10, we are told that the Lord addresses the multitudes after the centurion talks to the Lord.

ความเห็น 7:9 มองความเห็นในมัทธิว 8:10

ในที่นี้ในข้อนี้ พระเจ้าได้บอกกับฝูงชนหลังจากที่พระองค์ได้ยินสิ่งที่เพื่อนของนายร้อยได้บอก แต่ ในมัทธิว 8:10

เราได้รับบอกว่าพระเจ้าได้บอกแก่ฝูงชนหลังจากที่นายร้อยได้พูดกับพระเจ้า

Therefore, we can assume that between verse 8 and verse 9 in this gospel, some information is skipped. Combining the information from both gospels, we can understand the following course of events. The centurion himself asked the elders to invite the Lord for help, but the centurion and friends, a big company, were also traveling towards the Lord. When they were not far apart, he sent his friends to convey a message to the Lord regarding his thoughts and feelings. When the friends returned to the centurion and talked to him, the centurion himself had come and told the Lord the same things. When the Lord heard the message from the centurion, the Lord had turned to talk to the multitude.

แล้วเราสามารถสรุปได้ว่าระหว่างข้อ 8 และข้อ 9 ในพระหนังสือนี้ ยังมีรายละเอียดที่ยกเว้นไม่ได้บอก

รวมรายละเอียดจากพระหนังสือทั้งสองเราสามารถเข้าใจติดตามรายละเอียดของเหตุการณ์

นายร้อยเขาเองได้ขอให้เหล่าผู้อาวุโสเชิญพระเจ้าเพื่อช่วย แต่ด้วยกันนายร้อยและเพื่อน คนกลุ่มใหญ่ เดินทางมายังพระเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

เมื่อพวกเขาอยู่ใกล้กัน เขาได้ส่งเพื่อนเพื่อรายงานข่าวเกี่ยวกับความคิดและความรู้สึกของเขาต่อพระเจ้า

เมื่อเพื่อนกลับไปยังนายร้อยและบอกแก่เขา นายร้อยเขาเองได้มาและบอกพระเจ้าเช่นเดียวกันด้วย เมื่อพระเจ้าได้ยินข่าวจากนายร้อย

พระเจ้าได้หันกลับพูดกับฝูงชน

¹⁰ And they that were sent, returning to the house, found the servant whole.

¹⁰ และพวกเขาที่ถูกส่งมา กลับไปยังบ้าน พบคนรับใช้เป็นปกติ

Comments 7:10. The Bible does not mention the entire conversation, the conversation the Lord had with the centurion himself, but in that length of time, some of the people who came with the centurion had returned home to prepare and found the servant healed. The message in all gospels may not tell all the details of the meeting, but we must combine them all. The situation is resolved here: the servant has been miraculously healed by the word of the Lord.

ความเห็น 7:10 พระคัมภีร์ไม่ได้บอกถึงคำสนทนาทั้งสิ้น คำสนทนาทั้งหมดที่พระเจ้าได้มีกับตัวนายร้อยเอง แต่ในช่วงเวลานั้น

คนบางคนที่ได้มากับนายร้อยได้กลับไปบ้านเพื่อเตรียมและพบทาสรับใช้หายดี

ข่าวในพระหนังสือทั้งหมดอาจจะไม่ได้บอกถึงรายละเอียดทั้งสิ้นของการพบ แต่เราต้องผสมมันทั้งหมดเข้าด้วยกัน เหตุการณ์ได้เป็นแบบนี้

และทาสรับใช้ให้หายป่วยอย่างวิเศษโดยพระคำของพระเจ้า

¹¹ And it came to pass on the next day, He went into a town called Nain; and His disciples went with Him, and a great multitude.

¹¹ และหลังจากนั้นผ่านไปวันรุ่งขึ้น พระองค์ ไปยังเมืองชื่อ นานิน และเหล่าสาวกของ พระองค์ ไปกับ พระองค์ และฝูงชนกลุ่มใหญ่

Comments 7:11. This verse shows that the Lord of Life is never alone; multitudes of people always surround him.

ความเห็น 7:11 ในข้อนี้ได้แสดงว่าพระเจ้าแห่งชีวิตไม่เคยอยู่ตามลำพัง ฝูงชนตลอดเวลาอยู่รอบๆพระองค์

¹² Now when He drew near to the gate of the town, behold, there was carried out one that was dead, only son of his mother, and she was a widow, and many people of the town were with her.

¹² เมื่อ พระองค์ เข้าใกล้ประตูเมือง ดูเถิด มีการหามศพออกมา เขาเป็นบุตรเพียงคนเดียวของมารดาของเขา และเธอเป็นแม่ม่าย

และประชาชนจำนวนมากของเมืองมากับเธอ

¹³ And having seen her, the Lord had pity on her, and said to her, Weep not.

¹³ และเมื่อ พระองค์ เห็นเธอ พระองค์ มีความสมเพศต่อเธอ และพูดแก่เธอว่า อย่าร้องไห้

Comments 7:13. In this place, the Bible talks about the pity (compassion) of the Lord towards the weeping heart; this mother weeps for her child not just by the action alone but deep from her soul, and that is why the Bible says, “The Lord had pity on her.”

ความเห็น 7:13 ในที่นี้ พระคัมภีร์ได้บอกถึงความสงสาร(ความเห็นอกเห็นใจ)ของพระเจ้าต่อใจที่คร่ำครวญ ไม่ใช่เพียงแต่การกระทำเพียงลำพัง

แต่มารดาคนนี้คร่ำครวญลึกซึ่งสำหรับบุตรของเธอจากจิตวิญญาณของเธอ และนั่นคือทำไมพระคัมภีร์ได้พูดถึง “พระองค์มีความสงสารต่อเธอ”

¹⁴ And **He** came near and touched the bier; and the bearers stopped. And **He** said, Young man, I say to you, Arise!

¹⁴ และ **พระองค์** เข้ามาใกล้และสัมผัสฐานรองโลงศพ และผู้หามหยุดนิ่ง และ **พระองค์** กล่าวว่า ชายหนุ่ม **เรา** บอกแก่เจ้า ลุกขึ้น

Comments 7:14. Here, in this verse, all humans can clearly see that the beloved Son of God has not only compassion but also authority. In order to make the dead young man arise, the Lord of Life has called back the soul of this young man, which shows the authority and power that the Son of Man has on earth.

ความเห็น 7:14 ที่นี้ในข้อนี้

มนุษย์ทั้งหมดสามารถเห็นได้ชัดว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามิได้มีเพียงความสงสารเท่านั้นแต่มีสิทธิอำนาจด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะทำให้คนตายลุกขึ้น พระเจ้าแห่งชีวิตได้เรียกจิตวิญญาณของชายหนุ่มคนนี้ให้กลับมา นั่นคือสิทธิอำนาจและอำนาจบนโลกที่บุตรของมนุษย์ได้มี

¹⁵ And the dead sat up, and began to speak, and **He** gave him to his mother.

¹⁵ และคนที่ตายลุกขึ้นนั่ง และเริ่มพูด และ **พระองค์** ให้เขาแก่มารดาของเขา

Comments 7:15. When the Bible tells us that the Lord of Life gave the son to the mother, the mother of this child had experienced the love from the beloved Son of God beyond human words can tell.

ความเห็น 7:15 เมื่อพระคัมภีร์ได้บอกพระเจ้าแห่งชีวิตได้ให้บุตรคืนแก่มารดา

มารดาของเด็กคนนี้ได้พบกับความรักจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเหนือเกินกว่าที่คำพูดของมนุษย์สามารถบอกได้

¹⁶ And fear took hold on all, and they began glorifying **God**, saying, A great prophet has risen among us, and, **God** has visited **His** people.

¹⁶ และทุกคนมีความกลัว และพวกเขาเริ่มบูชา **พระผู้เป็นเจ้า** กล่าวว่า ศาสดาพยากรณ์ที่สำคัญอยู่ระหว่างพวกเรา และ **พระผู้เป็นเจ้า** ได้มาเยี่ยมประชาชนของ **พระองค์**

Comments 7:16. “And fear took hold on all.” “Fear” is a human reaction when they see the dead getting up.

ความเห็น 7:16 “ความกลัว” นี้คือปฏิกิริยาที่ออกมาของมนุษย์เมื่อเห็นคนตายลุกขึ้น

“... God has visited His people.” The beloved Son of God has shown His power here, and the people have become witnesses that God has visited them on earth and has shown mercy, which they could see with their own eyes.

ความเห็น 7:16ข

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สำแดงอำนาจของพระองค์ในที่นี้และประชาชนได้กลายเป็นพยานว่าพระเจ้าได้มาเยี่ยมพวกเขาบนโลกและได้แสดงพระเมตตา ซึ่งพวกเขาสามารถเห็นได้ด้วยตาของพวกเขา

¹⁷ And this report went out concerning **Him** in the whole of Judea, and all the surrounding region.

¹⁷ และรายงานเกี่ยวกับ **พระองค์** ได้มีออกไปทั่วทั้งเขตจูเดีย และทั่วทั้งเขตเมื่องรอบๆ

¹⁸ And the disciples of John told him of all these things.

¹⁸ และเหล่าสาวกของยอห์นได้บอกท่านถึงสิ่งเหล่านี้

Comments 7:18. For verses 18 to 35, see Comments Matthew 11:2-19. Matthew 11:2 tells us that John was in prison at this time.

ความเห็น 7:18 สำหรับข้อ 18 ถึง 35 มองความเห็นมัทธิว 11:2-19 ในมัทธิว 11:2 มันได้บอกแก่เราว่ายอห์นได้ติดคุกอยู่ในเวลานี้

¹⁹ And John calling to him two certain of his disciples, sent them to the **Lord**, saying, **Are Thou** that comes, or look we for another?

¹⁹ และยอห์นเรียกสาวกสองคนมายังท่าน ส่งพวกเขาไปยัง **พระองค์ท่าน** กล่าวว่า **พระองค์ท่าน** คือ **พระองค์** ที่จะมา หรือเราต้องมองหาคนอื่น?

Comments 7:18-19. John shows doubt here; see Comments Matthew 11:2-3.

ความเห็น 7:18-19 ในที่นี้ยอห์นได้แสดงความสงสัยออกมา มองมัทธิว 11:2-3

²⁰ And **having** come to Him, the men said, John the Baptist **has** sent us to **Thee**, saying, **Are Thou** that comes, or look we for another?

²⁰ และเมื่อพวกเขามาถึง **พระองค์** พวกเขาพูดว่า ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ส่งพวกข้าพเจ้ามายัง **พระองค์ท่าน** กล่าวว่า **พระองค์ท่าน** คือ **พระองค์** ที่จะมา หรือเราควรมองหาคนอื่น?

²¹ In that hour **He** cured many of **sicknesses** and plagues and evil spirits; and on many that were blind **He** granted to see.

²¹ ในเวลานั้น **พระองค์** ได้รักษาผู้ที่ป่วยหลายโรคและโรคระบาดและปีศาจร้าย และหลายคนที่ตาบอด **พระองค์** ได้ให้สายตากลับคืน

Comments 7:20-21. The content of these verses is not given in the Gospel of Matthew. These disciples will become great witnesses for their own master, and also, the message from the Lord Jesus transmitted to John himself (see verses 22-23) will be a witness to John. And in his duty as the messenger of the Lord, John has started to understand more about the Messiah. He started from not knowing, but from this point on, he knew who the true Messiah was that had come. John testified before about the Lord Jesus (see Luke 3:16) but did not tell people what the Messiah would do. Now, at this point, he can tell that the Lord has come to earth to witness people's sufferings.

ความเห็น 7:20-21 ข้อเขียนที่ได้ให้ในข้อนี้ไม่ได้มีในพระหนังสือของมัทธิว เหล่าสาวกนี้จะกลายเป็นพยานสำคัญสำหรับนายของพวกเขา และด้วยกันข่าวจากพระเยซูได้ส่งให้ยอห์นตัวเขาเอง(มองข้อ22-23)จะกลายเป็นพยานสำหรับยอห์น และหน้าที่ของท่านผู้สื่อสารของพระเจ้า ยอห์นได้เริ่มเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ ท่านเริ่มต้นจากไม่รู้ แต่จากจุดนี้ไปท่านรู้ว่าใครคือพระเมสสิยาห์ที่แท้จริงที่ได้มายอห์นได้ให้การมาก่อนเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า (มองลูกา3:16) แต่ไม่ได้บอกประชาชนว่าพระเมสสิยาห์จะทำอะไร แต่จากจุดนี้ไปท่านสามารถบอกได้ว่าพระเจ้าได้มายังโลกเพื่อเป็นพยานถึงความทุกข์ยากของประชาชน

²² And **He** answered and said to them, Go and **report to** John **what you** have seen and heard: the blind receive sight, the lame walk, the lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, the poor have good **news** preached to them.

²² และ **พระองค์** ตอบและบอกแก่พวกเขาว่า ไปและบอกแก่ยอห์นถึงสิ่งที่เจ้าได้เห็นและได้ยิน คนตาบอดได้รับสายตา คนเป็นอัมพาต คนที่เป็นโรคเรื้อนหายสะอาด และคนหูหนวกได้ยิน คนตายฟื้นขึ้นมา คนยากจนได้รับข่าวดีสอนแก่พวกเขา

Comments 7:22. This verse shows the details of the Lord's work. These works are proof of the Messiah's coming, as the prophets have prophesied in the Old Testament (see Comments Matthew 11:6).

ความเห็น 7:22 รายละเอียดเกี่ยวกับงานของพระเจ้าได้บอกไว้ในข้อนี้ งานเหล่านั้นคือข้อพิสูจน์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่ได้มาตามที่เหล่าศาสดาพยากรณ์ได้ทำนายไว้ในภาคพันธสัญญาเดิม (มองความเห็นมัทธิว 11:6)

²³ And blessed is **who will not be offended in Me**.

²³ และพระมีให้แก่เขาใครก็ตามที่จะไม่ถือว่า **เรา** เป็นอุปสรรค

Comments 7:23. Here in this place, the Lord has told us all clearly that if you believe in the work of the Lord, as the Bible tells us about what the Lord has done, then you are not stumbling into the true message of the Lord.

ความเห็น 7:23 ที่นี้ในสถานที่นี้ พระเจ้าได้บอกเราทั้งหมดอย่างชัดเจนถ้าเราเชื่อในงานของพระเจ้า ตามที่พระคัมภีร์ได้บอกเกี่ยวกับว่าพระเจ้าได้ทำอะไร แล้วเราจะไม่ติดขัดในข่าวที่แท้จริงของพระเจ้า

²⁴ And when the messengers of John were departed, **He** began to **speak to** the multitudes concerning John: What went **you** out into the wilderness to **see**? a reed shaken **by** the wind?

²⁴ และเมื่อผู้สื่อข่าวของยอห์นได้จากไป **พระองค์** ได้เริ่มพูดแก่ฝูงชนเกี่ยวกับยอห์นว่า พวกเจ้าออกไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อดูอะไร? ต้นอ้อไหวโดยถูกลมพัด?

Comments 7:24. See Comments Matthew 11:7.

ความเห็น 7:24 มองความเห็นมัทธิว 11:7

²⁵ But what went **you** out to see? a man clothed in soft **garment**? Behold, **those living in noble garments and in luxury are in palaces.**

²⁵ แต่คืออะไรที่พวกเขาออกไปมองหา? คนสวมใส่ผ้าอ่อนนุ่ม? ดูเถิด พวกที่แต่งตัวอย่างดีและอยู่อย่างสำรวยอยู่ในวังของกษัตริย์

²⁶ But what went **you** out to see? a prophet? **Yes, I say to you, and much more than a prophet.**

²⁶ แต่พวกเขาออกไปดูอะไร? ศาสดาพยากรณ์? ใช่แล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้า และมากกว่าศาสดาพยากรณ์

²⁷ This is he of whom it is written,

²⁷ นี่คือนักผู้ที่ได้มีเขียนไว้ว่า

Behold, **I** send **My** messenger before **Thy** face,

ดูเถิด **เรา** ได้ส่งผู้สื่อข่าว **ของเรา** ไปก่อนหน้าของ **พระองค์**

Who will prepare **Thy** way before **Thee.**

ผู้ซึ่งจะเตรียมทางของ **พระองค์** ไว้ก่อนหน้าของ **พระองค์**

Comments 7:27. This verse is cited from Malachi 3:1; see Comments Matthew 3:1-11, and Comments Mark 1:2-3.

ความเห็น 7:27 ข้อนี้ได้อ้างไว้จากมาลาคี 3:1 มองความเห็นมัทธิว 11:10 ความเห็นมัทธิว 3:1-11 และความเห็นมาระโก 1:2-3

²⁸ **I** say to you, Among **those** that are born of women there is **no one** greater than John; yet **the least** in the kingdom of **God** is greater than he.

²⁸ **เรา** จะบอกแก่เจ้า ในพวกเจ้าที่เกิดจากผู้หญิงนั้นไม่มีใครใหญ่ไปกว่ายอห์น แต่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยในอาณาจักรของ **พระเจ้า** นั้นก็ยิ่งใหญ่มากกว่าท่าน

Comments 7:28. See Comments Matthew 11:11-19 and Comments Mark 1:2-8.

ความเห็น 7:28 มองความเห็นมัทธิว 11:11-19 และความเห็นมาระโก 1:2-8

²⁹ And all the people when they heard, and the **tax collectors, acknowledged God** being baptized the baptism of John.

²⁹ และเมื่อทุกคนที่ได้ยิน และพวกเก็บภาษี ได้ยอมรับเกี่ยวกับ **พระเจ้า** ด้วยว่าได้รับบัพติสมาโดยยอห์น

Comments 7:29. “Being baptized the baptism of John” tells us that they were already baptized with the baptism of John before this event happened, but when they heard what the Lord said, that is when they acknowledged God. Here, we give attention to the tax collectors, who are considered outcasts of society, but they have been baptized already, and some people who were there also have been baptized. This shows that they were prepared to meet the Lord, as verse 27 says.

ความเห็น 7:29 “ด้วยว่าได้รับบัพติสมาของยอห์น”

ได้บอกแก่เราว่าพวกเขาได้รับบัพติสมาแล้วด้วยบัพติสมาของยอห์นก่อนเหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้น แต่เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระเจ้าได้พูดอะไร

นั่นคือเมื่อพวกเขาได้ยอมรับพระเจ้า ในที่นี้เราให้ความสนใจแก่พวกเก็บภาษีพวกนี้นั้นถือว่าเป็นพวกที่ถูกขับไล่ออกจากสังคม

แต่พวกเขาได้รับบัพติสมาแล้ว และคนบางคนในที่นั้นด้วยก็ได้รับบัพติสมาแล้ว

ในที่นี้ได้แสดงว่าพวกเขาเตรียมตัวที่จะพบกับพระเจ้าตามที่ข้อ27ได้ออก

³⁰ But the Pharisees and the lawyers rejected for themselves the counsel of **God**, being not baptized by him.

³⁰ แต่พวกฟาริสีและนักกฎหมายเพราะพวกเขาได้ไม่ยอมรับคำแนะนำของ **พระเจ้า** เนื่องจากพวกเขาไม่ได้รับบัพติสมาของท่าน

Comments 7:30. The leaders of society had rejected the baptism, and when they heard the Lord speaking here, they all rejected not only John’s baptism but also the word of the Lord.

ความเห็น 7:30 พวกผู้นำของสังคมไม่ยอมรับบัพติสมาและเมื่อพวกเขาได้ยินพระเจ้าพูดในที่นี้

พวกเขาทั้งหมดได้ปฏิเสธไม่เพียงการให้บัพติสมาของยอห์นเท่านั้นแต่พระคำของพระเจ้าด้วย

³¹ **To what** then shall **I** liken the **people** of this generation, and to what are they like?

³¹อะไรที่ **เรา** จะเปรียบกับประชาชนในยุคนี้ และว่าพวกเขาเหมือนอะไร?

³² They are like children **sitting** in the marketplace, and **calling** one to another; **saying**, We piped to you, and **you** did not dance; we **sang a dirge**, and **you** did not weep.

³² พวกเขาเหมือนเด็กที่นั่งอยู่ในตลาด และเรียกกันและกัน ร้องว่า พวกเราได้เป่าปี่ และเจ้าไม่เต้นรำ พวกเราร้องไห้ และเจ้าไม่ร้องไห้

Comments 7:31-32. See Comments Matthew 11:16-17.

ความเห็น 7:31-32 มองความเห็นมัทธิว 11:16-17

³³ For John the Baptist **has** come eating no bread nor drinking wine; and **you** say, He **has** a demon.

³³ เพราะยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้มาไม่กินขนมปังและดื่มเหล้าองุ่น และเจ้าว่า เขามีผีสิง

³⁴ The **Son of Man** **has** come eating and drinking; and **you** say, Behold, a gluttonous man, and a drunkard, a friend of **tax collectors** and of sinners!

³⁴ บุตรมนุษย์ ได้มากินและดื่ม และเจ้าว่า ดูเถิด คนกินดื่ม และเมาเหล้า เพื่อนของคนเก็บภาษีและคนบาป!

Comments 7:33-34. See Comments Matthew 11:17-19. The Lord was “drinking,” but He did not drink alcohol or grape wine, but real pure grape juice. People used two types of grape juice in those times: the one that had been fermented and the freshly squeezed one. The Lord always drank freshly squeezed grape juice; He never drank fermented grape juice. Usually, people will offer both types of grape juice, and the offerings will be different. The adults will get the fermented one, and the children will get the freshly squeezed one, but the Lord will always take only the freshly squeezed one.

ความเห็น 7:33-35 มองความเห็นมัทธิว 11:17-19 พระเจ้า “ดื่ม” แต่พระองค์ไม่ได้ดื่มเหล้า เหล้าองุ่น แต่น้ำของผลองุ่นจริงๆ

มันมีน้ำองุ่นสองชนิดที่ประชาชนใช้ในเวลานั้น ชนิดหนึ่งได้หมักจนเปรี้ยวและที่ได้บีบสดๆ พระเจ้าตลอดเวลาดื่มที่ได้บีบสดๆ

พระองค์ไม่เคยดื่มองุ่นที่ได้หมักจนเปรี้ยว ประชาชนจะเสนอน้ำองุ่นทั้งสองชนิด การมอบถวายจะแตกต่างกันไป ผู้ใหญ่จะได้ที่หมักและเด็กๆได้คั้นสด และพระเจ้าตลอดเวลาจะรับคั้นสดๆ

³⁵ And wisdom is justified **by** all her children.

³⁵ และปัญญาที่นั้นชอบธรรมแล้วแก่บุตรทั้งหลายของเธอ

Comments 7:33-35. Emphasize on the word “wisdom”; by the wisdom the Lord has given to a person, if that person uses that wisdom in glorifying God, then all their children and anyone that knows them will also benefit from that wisdom as well.

ความเห็น 7:33-35 เน้นในคำ “ปัญญา” โดยปัญญาที่พระเจ้าได้ให้แก่คน ถ้าคนนั้นใช้ปัญญานั้นในการบูชาพระเจ้า

แล้วลูกหลานและทุกคนที่รู้จักพวกเขาด้วยกันจะได้รับผลประโยชน์ในปัญญานั้นด้วยกัน

³⁶ And one of the Pharisees desired **Him** that **He** would eat with him. And **having** entered into the Pharisee's house, **He** reclined.

³⁶ และมีฟาริสีคนหนึ่งเชิญ **พระองค์** เพื่อ **พระองค์** จะได้รับประทานอาหารกับเขา และเข้าไปในบ้านของคนฟาริสี **พระองค์** นั่งลงที่โต๊ะอาหาร

Comments 7:36. For verses 36 to 39, see Comments Matthew 26:6-13, Comments Mark 14:3-9, and Comments John 12:1-8.

ความเห็น 7:36 สำหรับข้อ 36 ถึง 39 มองมัทธิวความเห็น 26:6-13 และมาระโกความเห็น 14:3-9 และยอห์น 12:1-8

Matthew 26:6 says, “And Jesus having been in Bethany, in the house of Simon the leper”; Mark 14:3 says, “And He, being in Bethany, in the house of Simon the leper”; and John 12:1 says, “Jesus therefore, six days before the Passover came to Bethany, where Lazarus was, whom Jesus raised out from the dead.”

มัทธิว 26:6 บอกว่า “เมื่อพระเยซูอยู่ในเบธานี ในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อน” มาระโก 14:3 บอกว่า

“และในขณะที่พระองค์อยู่ในเบธานีในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อน” และในยอห์น 12:1 บอกว่า “หกวันก่อนปัสกา พระเยซูด้วยกันมายังเบธานี ที่ซึ่งลาซารัสได้อยู่ ผู้ซึ่งพระเยซูได้ปลุกจากความตาย”

As given in the Gospels of Matthew, Mark, and John, this episode happened in Bethany. Combining the events from all four gospels, we can conclude that this episode occurred in Bethany at two different

houses. Two houses, same woman, but she did not do all the same things in each house. In one house, she would pour perfume from the head of the Lord, and the jar would be in her hand. After things had finished in this house, she followed the Lord to another house, where she went down and anointed the Lord Jesus' feet. The same jar of perfume was used two times. The Lord was traveling by foot; the first house was the house of Simon, the leper, as described in Matthew 26:6 and Mark 14:3, and the second house was the house of this Pharisee, as given here in Luke 7:36.

ตามที่ได้ให้ในพระหนังสือของมัทธิว มาระโกและยอห์น เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในเบธานี ผสมเหตุการณ์จากพระหนังสือทั้งสี่เล่ม เราสามารถสรุปได้ว่าเหล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เบธานีมีสองบ้านแตกต่างกัน สองบ้าน ผู้หญิงคนเดียวกัน แต่เธอไม่ได้ทำเช่นเดียวกันในแต่ละบ้าน ในบ้านหนึ่งเธอจะเทน้ำมันหอมจากศีรษะของพระเจ้าลงมา และขวดยังคงอยู่ในมือของเธอ หลังจากเสร็จในบ้านนี้ เธอติดตามพระเจ้าไปในอีกบ้านหนึ่งที่ซึ่งเธอก้มลงและพรมพระบาทของพระองค์ น้ำมันขวดเดิมใช้สองครั้ง พระเจ้าเดินทางโดยเท้า บ้านแรกคือบ้าน ที่ได้มีอธิบายในมัทธิว26:6 และมาระโก14:3 ยังที่ของไซมอนคนโรคเรื้อน และบ้านที่สองนี้เป็นบ้านของชาวฟาริสีที่ได้ให้ในที่นี้ในลูกา7:36

The complete story is as follows: the Lord went to the leper's house, where the woman anointed Him on the top of His head, and then the Lord traveled further and stopped at the Pharisee's house, where the same woman followed with the same jar and anointed Him at His feet. We have the same name, Simon, for both hosts, but not the same person or occupation. The Holy Spirit looks at both hosts together, and the Holy Spirit gives one writer one portion of the story, and the same Holy Spirit gives another portion of the story to another writer. Therefore, it turns out to be a different angle of events in each gospel. In conclusion, the story in the Gospel of Luke and the story in the Gospel of John take place in the house of Simon the Pharisee, which is a different house than the house of Simon the leper. Different houses, but the same woman and the same jar of perfume.

เรื่องอย่างสมบูรณ์คือ พระเจ้าไปยังบ้านของคนที่เป็นโรคเรื้อน ผู้หญิงได้เจิมพระองค์บนพระศีรษะของพระองค์ และแล้วพระเจ้าเดินทางไปยังข้างหน้าและที่นั่นพระองค์หยุดที่บ้านของคนฟาริสีที่ซึ่งผู้หญิงคนเดียวกันที่ได้ติดตามกับขวดเดิมและเจิมพระองค์ด้วยพระบาทของพระองค์คือเดียวกัน ไซมอน สำหรับเจ้าบ้านทั้งสอง แต่ไม่ใช่คนเดียวกันหรือมีอาชีพเดียวกัน และพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันมองยั้งทั้งสองด้วยกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้อีกส่วนหนึ่งของเรื่องแก่คนเขียนอีกคนหนึ่งส่วนหนึ่งของเรื่อง และพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันให้อีกส่วนหนึ่งของเรื่อง มันเป็นต่างแง่มุมของเหตุการณ์ในพระหนังสือแต่ละเล่ม เรื่องในพระหนังสือของลูกาและเรื่องในพระหนังสือของยอห์นได้เกิดขึ้นในบ้านของไซมอนคนฟาริสี ซึ่งต่างไปจากบ้านของไซมอนคนที่เป็นโรคเรื้อน แยกต่างบ้าน แต่ผู้หญิงคนเดียวกันและขวดน้ำมันหอมขวดเดียวกัน

³⁷ And behold, a woman who was in the city, a sinner; and when she knew that **He reclined** in the Pharisee's house, she **took** an alabaster **jar** of ointment,

³⁷ และดูเถิด ผู้หญิงของเมืองนั้นคนหนึ่ง เป็นคนบาป และเมื่อเธอรู้ว่า **พระองค์** นั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารในบ้านของฟาริสี เธอนำผอบน้ำมันหอม

Comments 7:37. This woman is identified in John 11:2 as Mary, a woman who is a sinner, but her heart is clean. When she knew where the Lord was, she came and glorified the Lord the way she knew, and in her ability of herself, people should think of her as a common sinner who glorifies the Lord. Here, we can say that Mary brought with her the same jar of ointment that she had in the house of Simon the Leper, and as indicated in Mark 14:3, the top part of the jar was broken; we should notice that Mark 14:3 says, "having broken the alabaster jar, she poured it on His head." The truth is that, indeed, she broke the jar, but if you break the jar completely into pieces, how could you pour the ointment on the head of the Lord? So, the assumption is that she broke just the top part of the jar, and then she could indeed pour the ointment on the Lord.

ความเห็น 7:37 ผู้หญิงคนนี้ได้บอกในยอห์น11:2 ว่าคือมารีย์ ผู้หญิงที่เป็นคนบาป แต่ใจของเธอที่สะอาด เมื่อเธอรู้ว่าพระเจ้าได้อยู่ที่ใด เธอมาและบูชาพระเจ้าในวิธีที่เธอรู้และในความสามารถของเธอเอง ประชาชนควรจะคิดถึงเธอด้วยคนบาปธรรมดาได้บูชาพระเจ้า ในที่นี้เราสามารถพูดได้ว่ามารีย์นำน้ำมันหอมขวดน้ำมันหอมเดียวกันที่เธอได้มีในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อนและได้บอกไว้ในมาระโก14:3 ส่วนหัวของขวดได้แตก สังเกตว่าในมาระโก14:3 มันบอกว่า "และเธอได้ทำขวดแตก และพรมมันบนพระเศียรของพระองค์"

จริงแล้วเธอได้ทำให้ขูดได้แตก แต่ถ้าเราทำให้ขูดแตกเป็นชิ้นๆ แล้วเราจะพรมน้ำมันหอมลงบนศีรษะของพระเจ้าได้อย่างไร? ดังนั้นสรุปได้ว่าเธอได้หักส่วนบนของขูด แล้วจึงเทน้ำมันหอมลงบนพระเจ้า

³⁸ and standing behind at **His** feet, weeping, she began to wet **His** feet with her tears, and wiped them with the hair of her head, and kissed **His** feet, and anointed with the ointment.

³⁸ และยืนที่เบื้องพระบาทของ **พระองค์** ร้องไห้ เธอเริ่มชำระพระบาทของ **พระองค์** ด้วยน้ำตาของเธอ และเช็ดด้วยผมบนหัวของเธอ และจูบพระบาทของ **พระองค์** และขโลมด้วยน้ำมันหอม

Comments 7:38. As this verse says, she has washed the Lord's feet with her tears, but these are not tears of sadness but tears of sorrow because she feels herself not worthy, so she used the hair of her head to dry His feet. Mary is a woman whom all women should look upon for the way she offered her worship to the Lord.

“And kissed His feet, and anointed with the ointment.” By tradition, the oil anointment is done for the elders, but in this place, the beloved Son of God is not an elder yet. This action of Mary shows her respect towards the beloved Son of God.

ความเห็น 7:38 ดังที่ข้อนี้ได้บอก เธอล้างพระบาทของพระเจ้าด้วยน้ำตาของเธอ แต่นี่มิใช่น้ำตาแห่งความเศร้าแต่เป็นน้ำตาของความทุกข์ เพราะเธอรู้สึกในตัวของเธอเองว่าไม่มีค่าพอ ดังนั้นเธอจึงใช้ผมบนหัวของเธอเช็ดพระบาทของพระองค์ให้แห้ง มารีย์เป็นผู้หญิงที่ผู้หญิงทั้งหมดควรจะมอง วิธีที่เธอถวายการบูชาของเธอต่อพระเจ้า

“และจูบพระบาทของพระองค์ และขโลมด้วยน้ำมันหอม” ตามประเพณี น้ำมันหอมนั้นใช้สำหรับผู้มีอาวุโสแต่ในที่นี้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังไม่มีอายุมาก การกระทำของมารีย์นี้ได้แสดงว่าเธอมีความเคารพต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

³⁹ Now when the Pharisee that had invited **Him** saw it, he **spoke** within himself, saying, **He**, if **He** were a prophet, would have **known** who and what manner of woman this is that **touches Him**, for she is a sinner.

³⁹ ที่นั่นเมื่อฟาริสีที่ได้เชิญ **พระองค์** ได้เห็น เขาพูดในใจของเขา ว่า **ชาย** ผู้นี้ ถ้าหาก **พระองค์** เป็นศาสดาพยากรณ์ จะหยั่งรู้ว่าเธอเป็นใครและเป็นผู้หญิงชนิดใดที่ได้แตะต้อง **พระองค์** เพราะด้วยว่าเธอเป็นคนบาป

Comments 7:39. “He spoke within himself.” Pay attention; this man did not speak out but in himself. This verse tells us that the Lord knows within the hearts of humans. Without you speaking out, the Lord can hear your heart thinking, and this is the place of confirmation. This Pharisee knows how to judge this woman and considers her a sinner, but he himself is no different from her.

ความเห็น 7:39 “เขาพูดในใจของเขา ว่า” ให้ความสนใจ ชายคนนี้ได้พูดออกมา แต่พูดในใจของเขา ในข้อนี้มันได้บอกแก่เรา พระเจ้ารู้สิ่งภายในใจของมนุษย์ โดยที่เราไม่ต้องพูดออกมา พระเจ้าสามารถได้ยินใจของเราที่กำลังคิด และในที่นี้คือที่ได้ย้า ฟาริสีคนนี้รู้ที่จะวินิจฉัยผู้หญิงคนนี้และถือว่าเธอเป็นคนบาป แต่เขาตัวเขาเองนั้นไม่แตกต่างไปจากเธอ

⁴⁰ And **Jesus** answering said to him, Simon, I have **something** to say to you. And he says, **Teacher**, say it.

⁴⁰ และ **พระเยซู** พูดแก่เขาว่า ไชมอน **เรา** มีบางอย่างจะบอกแก่เจ้า และเขาว่า **พระอาจารย์** ขอทรงโปรดพูดมัน

Comments 7:40. In this verse, the Bible says that the Pharisee's name was Simon. This Simon, however, is different from Simon, the leper, as we explained in Comments Luke 7:36. Also, you should notice that Simon calls the Lord a Teacher. By the position he has put the Lord it shows clearly the respect the Lord Jesus has among the people.

ความเห็น 7:40 ในข้อนี้ พระคัมภีร์ได้บอกว่าการที่ฟาริสีมีชื่อว่าไชมอน ไชมอนคนนี้นั้น อย่างไรก็ตาม แตกต่างไปจากไชมอนคนโรคเรื้อนตามที่เรากล่าวไว้ในความเห็น 7:36 ด้วยกัน สังเกตคำที่ไชมอนเรียกพระเจ้า ว่าเป็นพระอาจารย์ โดยตำแหน่ง เขาได้ให้แก่พระเจ้า มันได้แสดงออกมาชัดเจนถึงว่าพระเยซูเป็นที่ยกย่องเคารพในหมู่ประชาชน

⁴¹ **There were two debtors to a certain moneylender: the one owed five hundred denarii, and the other fifty.**

⁴¹ มีผู้ให้กู้ยืมผู้หนึ่งมีลูกหนี้อยู่สองคน คนหนึ่งเป็นหนี้ยู่ห้าร้อยดิโนารี และอีกคนห้าสิบบ

Comments 7:41. The Lord has given this parable for all to think about what these debtors owe. The verse may say they owe money, but the Lord of Life did not come to talk about the way humans do business. But these two debtors owe praise to the Lord of Life for the fact that they are still alive and are able to make it right in this world. When you owe something to anyone on earth, you must repay it, but when you owe the One who gives your life, what should you think about the repayment?

ความเห็น 7:41 พระเจ้าได้ให้คำอุปมาสำหรับทุกคนเพื่อให้อคิดว่าจะอะไรที่ลูกหนี้นั้นเป็นหนี้ยู่ ข้อนี้อาจพูดถึงว่าพวกเขาเป็นหนี้เงิน

แต่พระเจ้าแห่งชีวิตไม่ได้มาเพื่อพูดเกี่ยวกับวิธีที่มนุษย์ทำธุรกิจ

แต่ลูกหนี้ทั้งสองคนนั้นเป็นหนี้ต่อการบูชาต่อพระเจ้าแห่งชีวิตเพราะโดยจริงแล้วพวกเขายังมีชีวิตอยู่และสามารถทำสิ่งที่ถูกต้องในโลกนี้ เมื่อเราติดหนี้บางอย่างแก่ผู้ใดบนโลก เราต้องจ่ายคืน แต่เมื่อเราติดหนี้ต่อผู้ที่ให้ชีวิตแก่เรา อะไรคือเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่เราควรจะคิด?

In this parable, the moneylender is the Father Himself, and the debtors are all living creatures, not just humans, but all living. In this place, the amount owing, fifty or five hundred denarii, refers to what all humans are owing, those that know the Lord and those that never knew the Lord, but these latter ones should still be seeking to know the Lord, as the Lord has put in their hearts when they look around themselves and see all the creation of God. We could think that the fifty denarii debt is owed by those who know the Lord and the five hundred denarii debt by those who never knew the Lord but see the creation of God around them. You know, or you do not know the Lord, that is the sin that will be counted. When you never knew about the Lord, you should still be seeking what the Lord has put inside you, but if you do not respond, it will be counted towards the amount you owe. The debt here is not sin alone but the way humans spend life reflecting on what the Lord has put inside their hearts to think about their Creator.

ในคำอุปมานี้ ผู้ให้กู้ยืมคือพระบิดาพระองค์เอง ลูกหนี้คือสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมด ไม่ใช่เพียงมนุษย์ แต่สิ่งมีชีวิตทั้งหมด ในที่นี้ ในหมู่ผู้ติดหนี้ 50 หรือ 500 เคนารี ในที่นี้หมายถึงอะไรที่มนุษย์ทั้งหมดนั้นเป็นลูกหนี้ พวกเขาได้รู้จักพระเจ้าและพวกเขาไม่เคยรู้จักพระเจ้า

แต่พวกเขาหลังนี้ควรจะเสาะหาเพื่อจะได้รู้จักพระเจ้า

ตามที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ในใจของพวกเขาเมื่อพวกเขาออกไปรอบๆตัวเองและเห็นสิ่งทั้งหมดที่พระเจ้าได้สร้าง

เราควรคิดถึงลูกหนี้ที่ได้ยืมไป 500 ดินารีหนี้ที่ได้ยืมไปสำหรับพวกเขาที่รู้จักพระเจ้าและ 500 ดินารีหนี้ที่ได้ยืมไปสำหรับพวกเขาที่ไม่เคยได้รู้จักพระเจ้าแต่เห็นสิ่งที่พระเจ้าได้สร้างรอบๆพวกเขา เราหรือเราไม่รู้จักพระเจ้า นั่นคือบาปที่ได้นับเข้ามา เมื่อเราไม่เคยรู้เกี่ยวกับพระเจ้า

เราควรจะยังคงเสาะหาสิ่งที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ในเรา แต่ถ้าเราไม่ตอบสนอง มันจะนับเข้าไปรวมกับส่วนที่เราเป็นหนี้ ในที่นี้ไม่ใช่เพียงแต่บาปเพียงอย่างเดียว

แต่วิถีที่มนุษย์ใช้ชีวิตเป็นผลสะท้อนว่าอะไรที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ในใจของพวกเขาเพื่อให้อคิดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้สร้างพวกเขา

By reading the text of this parable, truly, humans can understand the sin to be related to the life of this earth. But for the Lord, who gives life to all humans, He is looking for those who come to give thanks to Him; even those who have never heard about the Lord, when they look around themselves, they can think as well, where all these things come from, and at the end the conclusion will come, there is a Creator who created all, and we should praise Him.

โดยอ่านข้อความของคำอุปมานี้ จริงๆแล้วมนุษย์สามารถเข้าใจได้ถึงบาปที่เกี่ยวข้องกับชีวิตในโลกนี้ แต่สำหรับพระเจ้า พระองค์นั้นกำลังมองพระองค์ให้ชีวิตแก่มนุษย์ทั้งหมด แต่มีกี่คนที่ได้มาและขอบพระคุณพระองค์ ถึงแม้พวกเขาไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับพระเจ้า

เมื่อพวกเขาได้มองไปรอบๆตัวของพวกเขาแล้ว พวกเขาสามารถคิดได้เช่นเดียวกัน ที่ได้ทุกอย่างได้มาจากและในที่สุดข้อสรุปจะมา

ได้มีพระเจ้าผู้สร้างผู้ซึ่งได้สร้างทุกสิ่ง และเราควรจะบูชาพระองค์

⁴² **Having nothing to pay back, he showed kindness to both. Which of them therefore will love him most?**

⁴² เมื่อพวกเขาไม่สามารถจ่ายคืนอย่างไร เขาได้แสดงเมตตาต่อทั้งสอง ใครในพวกเขาซึ่งจะรักเขามากกว่ากัน?

Comments 7:42. “Having nothing to pay back, he showed kindness to both.” First, we do not look at this verse in a spiritual way. By the verse itself, when you owe something to someone, the person you owe to will expect you to pay them back with interest. But here in this verse, you cannot pay back what you owe to the Lord; you cannot pay back by money, but by doing good to others in the name of the Lord Jesus. The Lord has been so good to all of us; the Father has sent the beloved Son of God to die for all humans, but what can all humans do to pay back to the Father? No one on this earth can do anything directly to the Lord. But the only thing the Father is asking from us is to accept the teaching of the beloved Son of God and glorify His name because the beloved Son of God has paid the debt we owe to the Father; on the cross, the beloved Son of God has paid it all on our behalf. Both the big sin of one and the small sin of another have been paid. No one can say I am more beloved than another because neither can pay enough for the debt that they owe to the Father.

ความเห็น 7:42ก ในเบื้องต้น เราไม่มองในด้านจิตวิญญาณ แต่ข้อเขียนนี้มันเอง เมื่อเราติดหนี้บางอย่างแก่คนบางคน คนนั้นที่เราได้ติดหนี้อยู่ จะหวังให้เราจ่ายคืนรวมทั้งดอกเบี้ย แต่ในข้อเขียนในที่นี้ เราไม่สามารถจ่ายคืนอะไรให้แก่พระเจ้า ไม่ใช่ด้วยเงิน

แต่โดยทำดีต่อผู้อื่นในพระนามของพระเยซู พระเจ้าได้ดีแก่เราทั้งหมดอย่างมาก

พระบิดาได้ส่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อตายสำหรับมนุษย์ทั้งหมดแต่อะไรที่มนุษย์ทั้งหมดสามารถจ่ายคืนให้แก่พระบิดา

ไม่มีใครในโลกนี้สามารถทำอะไรให้แก่พระเจ้าโดยตรง แต่ เพียงอย่างเดียวที่พระบิดาขอจากเรา

ยอมรับพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและบูชาพระนามของพระองค์ เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้จ่ายหนี้ที่เราติดต่อพระบิดา

บนกางเขนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้จ่ายมันทั้งหมด บาปอันยิ่งใหญ่ของคนหนึ่ง บาปอันเล็กๆของอีกคน บาปทั้งสองได้จ่ายคืนให้แล้ว

ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าข้าพเจ้าเป็นที่รักมากกว่าคนอื่นๆ เพราะทั้งสองไม่สามารถจ่ายคืนให้เพียงพอสำหรับหนี้ที่พวกเขาได้ติดต่อพระบิดา

“Which of them therefore will love him most?” This question is the question to ask yourself: the sin you have committed, the beloved Son of God has paid for you, but what about the sins of your parents or your children, which in your eyes look so great? Nevertheless, if they all come and believe and beg for mercy, the beloved Son of God has paid that debt, too; who then can say you are more beloved than another? Because, in our hearts, we do not really care about the sins of others who do not relate to us, which is why we mention about family here. But, this is how all humans think, the same way: the sins of others are not mine, but when it comes to our own family, we ourselves are willing to pay for it.

ความเห็น 7:42ข คำถามในที่นี้ที่เราควรถามตัวของเราเอง บาปที่เราได้ทำ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ได้จ่ายให้แล้วสำหรับเรา

แต่อะไรเกี่ยวกับบาปของบิดามารดาของเราหรือของบุตรของเราซึ่งในสายตาของเรานั้นมองยิ่งใหญ่? ถึงอย่างนั้นก็ตาม

ถ้าพวกเขาทั้งหมดมาและมีความเชื่อและอ้อนวอนขอพระเมตตา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้จ่ายคืนให้แก่บาปนั้นแล้วด้วย

แล้วใครที่จะสามารถพูดได้ว่า เราเป็นที่รักมากกว่าคนอื่น เพราะบาปของคนอื่นนั้นไม่เกี่ยวข้องกับเรา ในใจของเรานั้นเราไม่ได้สนใจ

สิ่งนี้มนุษย์ทั้งหมดควรจะคิดด้วยเช่นเดียวกัน บาปของคนอื่นไม่ใช่ของเรา แต่เมื่อมาถึงครอบครัวของเราเอง เราตัวเราเองนั้นต้องการที่จะจ่ายคืนให้ นั่นคือทำไมในที่นี้เราได้พูดถึงครอบครัว

Therefore, as we care for our family, the Father cares for His family because all humans who have received the beloved Son of God are counted as His family. The idea is that the Lord does not favor one over another because they commit more or less sins; we are all sinners in His eyes. From God’s point of view, it doesn’t matter how much you sin; what matters is if you repent and give your heart to the Lord Jesus.

ดังที่เราสนใจต่อครอบครัวของเรา พระบิดาสนใจต่อครอบครัวของพระองค์

เพราะมนุษย์ทั้งหมดนั้นที่ได้รับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้นับเข้าเป็นครอบครัวของพระองค์

ในความคิดที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงมีความโปรดคนหนึ่งเหนืออีกคนหนึ่งเพราะพวกเขาทำบาปมากหรือทำบาปน้อย

เราทั้งหมดคือคนบาปในสายตาของพระองค์ จากจุดที่พระเจ้ามอง มันไม่สำคัญว่าเราทำบาปมากเพียงใด

เพราะที่สำคัญคือถ้าเรานึกตัวและมายังพระเยซู

⁴³ Simon answered and said, **The one**, I suppose, to whom he forgave the most. And **He** said to him, **You have** rightly judged.

^{43a}ไซมอนตอบและพูดว่า ผู้ซึ่ง ที่ข้าพเจ้าคิด ผู้ซึ่งเขายกหนี้ให้มากกว่า และ **พระองค์** พูดแก่เขาว่า เจ้าได้ตัดสินถูกต้อง

Comments 7:43. “And He said to him, You have rightly judged.” The beloved Son of God has answered the question, “Who loves God more, the one that commits a lesser sin or the one that commits a greater sin?” from a human point of view. However, when both sins are considered, the Lord has forgiven them all, but the Lord has told Simon here in this place that Simon has answered in a human way. But the Lord also understands in this parable that the human way will have a human answer to the question, but in that answer, let all humans think as well that the way we all think and feel cannot be compared to what the Lord has feelings for humans. Regardless of your sin, the love from the heart is what the Lord wants to see, not the love from the mouth, but the love from deep inside your heart and soul.

ความเห็น 7:43ข พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีคำตอบต่อคำถามจากวิถีของมนุษย์ ใครรักพระเจ้ามากกว่ากัน

คนที่ทำบาปน้อยกว่าหรือคนที่ทำบาปมากกว่า เมื่อทั้งสองได้ถือว่าได้ทำบาป พระเจ้าได้ให้อภัยแก่ทั้งหมด

แต่ในที่นี้พระเจ้าบอกไซมอนว่าไซมอนตอบในวิถีของมนุษย์ แต่ด้วยกันพระเจ้าเข้าใจในคำอุปมานี้

ให้มนุษย์คิดด้วยเช่นเดียวกันนั่นคือในวิถีของมนุษย์จะมีคำตอบต่อคำถาม แต่ในคำตอบนั้น ให้มนุษย์คิดด้วยเช่นกันถึงวิธีที่เราทั้งหมดคิด

และรู้สึกไม่สามารถเปรียบเทียบกับสิ่งที่พระเจ้ารู้สึกสำหรับมนุษย์ ไม่สำคัญถึงบาปของเรา ความรักจากหัวใจ นั่นคืออะไรที่พระเจ้าต้องการเห็น

ไม่ใช่ความรักจากปาก แต่เป็นความรักจากหัวใจและจิตวิญญาณของเรา

⁴⁴ And turning to the woman, **He** said to Simon, **See you** this woman? **I** entered into **your** house, **you** gave **Me** no water for **My** feet; but she **has** wet **My** feet with her tears, and wiped with her hair.

⁴⁴ และหันไปยังผู้หญิง **พระองค์** พูดยกไซมอน เจ้าเห็นหญิงผู้นี้? **เรา** เข้ามาในบ้านของเจ้า เจ้าไม่ได้ให้น้ำ **เรา** เพื่อล้างเท้า **ของเรา**

แต่เธอได้ล้างเท้า **ของเรา** ด้วยน้ำตาของเธอ และเช็ดด้วยผมของเธอ

Comments 7:44. From this verse, we can all clearly see: the Lord Himself has entered into your heart, but you have not prepared your heart to accept His teaching, but this poor woman poured out her sorrow upon His feet and wiped them with the hair of her head. This sinner has offered to the Lord the humblest action. Also, this action has reflected her true belief in the beloved Son of God. She could not pour out her sorrow if she did not give her heart to the Lord, and this action shows this clearly: she gave her heart fully to the Lord. We all should look at her actions as an example.

ความเห็น 7:44 จากข้อนี้เราสามารถเห็นได้ชัด พระเจ้าพระองค์เองได้เข้าสู่ใจของท่าน

แต่ท่านไม่ได้เตรียมใจของท่านที่จะยอมรับพระคำสอนของพระองค์

แต่หญิงยากจนคนนี้ได้ให้ความเศร้าของเธอลงบนพระบาทของพระองค์และเช็ดพวกมันด้วยผมบนหัวของเธอ

คนบาปคนนี้ได้ถวายต่อพระเจ้าด้วยกริยาถ่อมตัว ด้วยกัน กริยานี้ได้สะท้อนถึงความเชื่ออันแท้จริงของเธอต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

เธอไม่สามารถทนความเศร้าของเธอถ้าเธอไม่ได้ให้ใจของเธอต่อพระเจ้าและการกระทำนี้ได้บอกอย่างชัด เธอได้ให้ใจของเธออย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า

เราทุกคนควรมองการกระทำของเธอตั้งเป็นตัวอย่าง

⁴⁵ **You** gave **Me** no kiss; but she, since **I** came in, **has** not ceased to kiss **My** feet.

⁴⁵ เจ้าไม่ได้จูบ **เรา** แต่เธอ ตั้งแต่ **เรา** เข้ามา ไม่ได้หยุดจูบเท้า **ของเรา**

Comments 7:45. The Lord has told Simon that he did not first reflect on his love towards the Lord, but this poor woman has humbled her heart, kissed His feet, and shown respect towards the Lord. Look upon her; do not forget as well that she kissed the Lord upon the feet; by this action, she has shown great respect.

ความเห็น 7:45 พระเจ้าได้บอกแก่ไซมอนว่าเขาไม่ได้แสดงความรักของเขาต่อพระเจ้า

แต่หญิงยากจนคนนี้มิได้ถ่อมตัวและจูบพระบาทของพระองค์และได้แสดงความรักต่อพระเจ้า มองยังเธอ

อย่าลืมด้วยว่าเธอได้จูบพระบาทของพระเจ้า โดยสิ่งนี้เธอได้แสดงความรักอันสูงส่ง

⁴⁶ **My** head with oil **you** did not anoint; but she **has** anointed **My** feet with ointment.

⁴⁶ ศรีษะ **ของเรา** เจ้าไม่ได้เจิมด้วยน้ำมัน แต่เธอได้เจิมเท้า **ของเรา** ด้วยน้ำมัน

Comments 7:46. This saying is not a comparison between the two; the Lord wants to point out in this verse that one did not worship, but another humbled herself and worshiped the Lord. When she anointed His feet

with ointment, at that time, she humbled herself to being below; she worshiped with respect and came with a humble heart, and this was her action and thought.

ความเห็น 7:46 นี่ไม่ใช่การเปรียบเทียบระหว่างทั้งสอง พระเจ้าต้องการเน้นในข้อนี้ว่าคนหนึ่งไม่ได้ให้การบูชา แต่อีกคนได้ถ่อมตัวลงและบูชาพระเจ้า เมื่อเธอได้พรหมพระบาทของพระองค์วันน่านั้นหมอม ในเวลานั้น เธอได้ถ่อมตัวของเธอลงอยู่เบื้องใต้ เธอได้บูชาด้วยความเคารพและมาด้วยใจที่ถ่อมตน นี่คือการกระทำและความคิดของเธอ

47 Therefore I say to you, Her many sins have been forgiven; for she loved much; but to whom little is forgiven, the same loves little.

⁴⁷ ดังนั้น **เรา** จะบอกแก่เจ้า บาปของเธอ ซึ่งมีมากได้รับการอภัยโทษ เพราะเธอรักมาก แต่ผู้ซึ่งได้รับอภัยโทษน้อย เช่นเดียวกันรักน้อย

Comments 7:47. “Her many sins have been forgiven; for she loved much.” In this part of the verse, we will focus on “loved much.” When someone loves the Lord so much, that person will not worship the Lord from the head but will do so from the inner heart, and that is why the sins are forgiven, even though that person has committed many sins in their life, but because of the sincere love towards God, that person will receive forgiveness.

ความเห็น 7:47 ในข้อนี้ เราให้ความสนใจต่อ “รักมาก” เมื่อบางคนรักพระเจ้าอย่างมาก

คนนั้นจะไม่บูชาพระเจ้าจากหัวแต่จะทำการจากส่วนภายในของใจและนั่นคือทำไมบาปจึงได้รับการอภัย

ถึงแม้ว่าคนนั้นได้ทำบาปหลายอย่างในชีวิตของเขา แต่เพราะความรักจากความจริงใจต่อพระเจ้าคนนั้นจะได้รับการอภัยบาป

“But to whom little is forgiven, the same loves little.” The person that receives forgiveness little; that forgiveness relates to the heart, which does not recognize the authority of the Lord. The love that is little from that person cannot compare with the sin deep inside the heart of that person; if you do not love the Lord, you do not give that sin (repent) to the Lord, and that sin remains inside of you; you cannot love the Lord if you do not bring that sin and put it to the feet of the Lord to help you. The person who loves much will also glorify the Lord of Life much, but those who love little will also glorify little. The love in this place has been shown in glorifying; if you do not love the Lord, you will never glorify the Lord of Life. The unconfessed sin of the heart hinders your love towards the Lord.

ความเห็น 7:47 คนนั้นได้รับการอภัยโทษเพียงเล็กน้อย นั่นเกี่ยวกับใจซึ่งไม่ได้ยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้า

ความรักนั้นคือมีเพียงเล็กน้อยจากคนนั้นไม่สามารถเปรียบเทียบกันกับบาปลึกภายในใจของคนนั้น ถ้าเราไม่รักพระเจ้า

เราจะไม่ให้บาปนั้นเพื่อ (สำนึกในความผิด)ต่อพระเจ้า บาปนั้นยังคงอยู่ภายในเรา

และเราไม่สามารถรักพระเจ้าถ้าเราไม่นำบาปนั้นและมอบมันยังพระบาทของพระเจ้าเพื่อช่วยเรา คนที่รักมากจะบูชาพระเจ้าแห่งชีวิตมาก

แต่พวกที่รักเพียงเล็กน้อยด้วยกันจะบูชาเพียงเล็กน้อย ความรักในที่นี้ได้แสดงออกในการบูชา ถ้าเราไม่รักพระเจ้า เราจะไม่เคยบูชาพระเจ้าแห่งชีวิต

บาปแห่งใจที่ไม่เคยสารภาพจะบดบังความรักของเราต่อพระเจ้า

48 And He said to her, Your sins are forgiven.

⁴⁸ และ **พระองค์** พูดแก่เธอว่า บาปของเจ้าได้รับการอภัยโทษ

Comments 7:48. This woman has come to the Lord with a humble heart and has recognized who the Lord is for her. She has accepted in her heart that the Lord is the One who has the authority to forgive her sins, and her sins are forgiven, as this verse says.

ความเห็น 7:48 ผู้หญิงคนนี้ได้มายังพระเจ้าด้วยใจที่ถ่อมตน และยอมรับอย่างแท้จริงว่าพระเจ้าคือใครสำหรับเธอ

เธอยอมรับในใจของเธอว่าเจ้านั้นคือผู้ที่มีสิทธิอำนาจในการอภัยบาปของเธอและบาปของเธอได้รับอภัยตามที่ข้อนี้ได้บอก

49 And those reclining with Him began to say within themselves, Who is this who even forgives sins?

⁴⁹ และพวกที่นั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารกับ **พระองค์** เริ่มคิดในใจของพวกเขา คนนี้เป็นใครที่สามารถให้อภัยในบาป?

Comments 7:49. Even though they thought within themselves, but we can all clearly see that these people did not recognize the Lord’s authority. Also, their thoughts were headed towards blaspheming against the Lord Himself.

ความเห็น 7:49 แม้ว่าพวกเขาได้คิดภายในใจของพวกเขา แต่เราทุกคนสามารถเห็นได้ชัด คนพวกนี้ไม่ยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้า ด้วยกันความคิดของพวกเขาไปในทางลบหู่ต่อต้านพระเจ้าพระองค์เอง

“Who is this who even forgives sins?” This question shows the heart that blasphemes against God because it does not accept the Lord’s authority; the heart guides the mind to doubt the authority and has questions to themselves that the Lord does not have authority on this earth to forgive any sins.

“คนนี้เป็นใครที่สามารถให้อภัยในบาป?” สิ่งนี้ได้แสดงถึงใจที่ดลบลหู่ต่อต้านพระเจ้า เพราะมันไม่ได้ยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้า ใจนำทางความคิดที่สงสัยในสิทธิอำนาจ และมีคำถามสำหรับตนเองว่าพระเจ้าไม่มีสิทธิอำนาจบนโลกนี้เพื่อให้อภัยในบาปใดๆ

5° And **He** said to the woman, **Your faith has saved you; go in peace.**

5° และ **พระองค์** พูดต่อผู้หญิงว่า ความเชื่อของเจ้าได้ช่วยเจ้าให้รอด ไปอย่างสงบ

Comments 7:50. In this verse, the Lord has given confirmation that the woman has been saved because of her faith in the authority of the Lord. And the Lord has blessed her life after this so that she will have peace in her life from then on.

ความเห็น 7:50 ในข้อนี้ พระเจ้าให้ความยืนยันว่าผู้หญิงคนนั้นที่ได้รับรอดเพราะความเชื่อของเธอในสิทธิอำนาจของพระเจ้า และพระเจ้าได้อวยพรชีวิตภายหลังของเธอ ดังนั้นเธอจะมีความสุขสงบในชีวิตจากนี้ไป

Life and Faith Applications. 1) Pray to the Lord for all your family and those under your authority. 2) Bring all the sins, open and hidden, and repent to the Lord Jesus to receive forgiveness. 3) Give praise that is due to the Lord of life. We owe praise to Him for the fact that we are still alive, and we are able to make it right in this world. 4) Do not doubt; believe in the work of the Lord; believe what the Bible has told us about what the Lord has done. 5) In every situation, ask mercy from the Lord with a crying and sincere heart.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) สวดภาวนาต่อพระเจ้าสำหรับทุกคนในครอบครัวของเราและต่อผู้ที่อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของเรา 2)

นำบาปทั้งสิ้น ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น และสำนึกในความผิดมายังพระเยซูเจ้าเพื่อรับการอภัยโทษ 3)

มอบคำถวายพระพรที่ควรจะได้รับของพระเจ้าแห่งชีวิต

เราเป็นหนี้ต่อการถวายพระคำถวายพรต่อพระองค์เพราะสิ่งนั้นโดยจริงแล้วทำให้เรายังคงมีชีวิตรอดอยู่ และเรายังคงสามารถทำให้ถูกต้องได้ในโลกนี้

4) อย่ามีความสงสัย เชื่อในงานของพระเจ้า เชื่อตามที่พระคัมภีร์ได้บอกเราเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าได้ทำ 5) ในทุกสถานการณ์

ร้องขอพระเมตตาจากพระเจ้าด้วยใจที่บริสุทธิ์